

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 7. oktober 2018
MFVM 649

Miljø- og Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 368 (EUU alm. del) stillet 19. september 2018 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Spørgsmål nr. 368

”Ministeren bedes oplyse, om Danmark i overensstemmelse med EU-retten kan vedtage et øjeblikkeligt forbud imod brugen af pesticiderne pendimethalin, bromoxynil, ioxynil og fluoxypyr i Danmark ud fra et forsigtighedsprincip på baggrund af den eksisterende viden om stoffernes effekt på mennesker og miljø”

Svar

Godkendelse eller ikke-godkendelse af pesticidaktivstoffer foregår i EU efter reglerne i pesticidforordning 1107/2009, som er direkte gældende i Danmark. Hjemlen til ikke at godkende eller forny godkendelsen af sprøjtemidler nationalt findes i pesticidforordningens artikel 36, stk. 3 og indebærer, at et medlemsland kan afvise at godkende plantebeskyttelsesmidlet på sit område, hvis det med henvisning til medlemslandets specifikke miljø- eller landbrugsmæssige forhold, har behørigt grunde til at skønne, at det pågældende middel udgør en uacceptabel risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet, der ikke kan afhjælpes ved indførelse af nationale risikobegrænsende foranstaltninger. Stoffet ioxynil er allerede forbudt, mens midler med pendimethalin, bromoxynil og fluoxypyr fortsat er godkendt til markedsføring i Danmark.

I Pesticidforordningen er der desuden i artikel 69 hjemmel til, at et medlemsland kan anmode Kommissionen om at træffe nødforanstaltninger mod et godkendt aktivstof eller plantebeskyttelsesmiddel, dvs. et straksforbud.

Forbuddet kan iværksættes, hvis der er åbenbar sandsynlighed for, at et godkendt aktivstof eller et plantebeskyttelsesmiddel vil udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og hvis denne risiko ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af risikobegrænsende foranstaltninger. Desuden fremgår det af artikel 71, at såfremt en medlemsstat officielt informerer Kommissionen om behovet for at iværksætte nødforanstaltninger, og der ikke er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 69, kan medlemsstaten vedtage midlertidige beskyttelsesforanstaltninger. I så fald underretter den straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Samlet set medfører ovenstående, at midler med et bestemt aktivstof, som udgangspunkt kun kan forbydes nationalt som en nødforanstaltning efter påvisning af en åbenbar sandsynlighed for en alvorlig risiko for menneskers sundhed, og kun indtil denne foranstaltning har været forelagt den stående komité for planter, dyr, fødevarer og foder, som kan forlænge, ændre eller ophæve de nationale nødforanstaltninger. Kommissionen forelægger sagen for komitéen senest 30 arbejdsdage fra medlemsstatens vedtagelse af den midlertidige beskyttelsesforanstaltning. Det vil sige, at et

medlemsland ikke på egen hånd kan opretholde et forbud, hvis dette ikke i sidste ende vedtages ved EU-procedure. Proceduren er en undersøgelsesprocedure, hvor Kommissionen fremlægger et forslag, som komitéen stemmer om. Vedtagelse sker med kvalificeret flertal.

Uanset om det drejer sig om en revurdering af plantebeskyttelsesmidler efter artikel 36, stk. 3 eller et forbud efter reglerne om nødforanstaltning efter artikel 69 eller artikel 71, så kræves der for nedlæggelse af et forbud, at der er vist en uacceptabel risiko eller en alvorlig fare for menneskers sundhed. Der er på nuværende tidspunkt ikke grundlag for at anvende disse bestemmelser for stofferne pendimethalin, bromoxynil og fluroxypyr, som det også fremgår af svaret på MOF alm. del spm. 963, samling 2017-18.